

A Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Győrött, 2019. október 30. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

A kábítószer-kereskedelem büntette és más bűncselekmény miatt I.rendű vádlott neve és társai ellen indult büntetőügyben a Győri Törvényszék 2019. március 1. napján kihirdetett B.287/2016/144. számú ítéletét **megváltoztatja.**

I.rendű vádlott neve I.r. vádlottal szemben a helyesen társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntette és társtettesként elkövetett kábítószer birtoklás büntette miatt kiszabott büntetést 9 (kilenc) évre, a közügyektől eltiltás tartamát ugyancsak 9 (kilenc) évre,

II.rendű vádlott neve II.r. vádlottal szemben helyesen a társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntette és a társtettesként elkövetett kábítószer birtoklásának büntette miatt alkalmazott fegyházbüntetés és közügyektől eltiltás mellékbüntetés tartamát egyaránt 9 (kilenc) évre,

III.rendű vádlott neve III.r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartamát 5 (öt) évre, a közügyektől eltiltást ugyancsak 5 (öt) évre,

IV.rendű vádlott neve IV.r. vádlottal mint többszörös visszaesővel szemben kiszabott fegyházbüntetést és a közügyektől eltiltás tartamát 6-6 (hat-hat) évre

súlyosítja.

II.rendű vádlott neve II.r. vádlottal szemben a kiszabott szabadságvesztésbe beszámítja a 2015. december 13. napjától 2016. március 10. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt is.

I.rendű vádlott neve I.r. vádlott tekintetében a 2016. szeptember 2. napjától 2018. november 21. napjáig bűnügyi felügyeletben töltött időt akként számítja be, hogy 5 (öt) napi bűnügyi felügyeletben töltött idő egy napi szabadságvesztésnek felel meg.

A Győri Törvényszék Gazdasági Hivatalánál Bj.I/186/2016. szám alatt nyilvántartott és 21. sorszámmal kezelt gyógyszeres üvegcsőben lévő 100 (száz) db roche feliratú tablettát elkobozza.

Az elsőfokú eljárás során felmerült bűnügyi költségből II.rendű vádlott neve II.r. vádlott 109.303 (százkilencezer-háromszázhárom) Ft-ot, míg I.rendű vádlott neve I.r., II.rendű vádlott neve II.r., III.rendű vádlott neve III.r. és IV.rendű vádlott neve IV.r. vádlott egyetemlegesen 1.759.768 (egymillió-hétszázötvenkilencezer-hétszázhatvannyolc) Ft-ot viselnek.

Egyebekben helybenhagyja.

A másodfokú eljárás során 15.000 (tizenötezer) Ft bünygyi költség merült fel, melyet III.rendű vádlott neve III.r. vádlott visel.

I n d o k o l á s

A Györi Törvényszék a 2016. október 5. napjától 2019. február 14. napjáig tartó nyilvános tárgyalássorozat alapján meghozott és 2019. március 1. napján kihirdetett B.287/2016/144. számú ítéletével bűnösnek mondta ki

I.rendű vádlott neve I.r. vádlottat 1 rb társtettesként, jelentős mennyiségű kábítószerre elkövetett kábítószer-kereskedelem bűntettében (Btk. 176.§ (1) bekezdés, (3) bekezdés), továbbá 1 rb társtettesként, jelentős mennyiségű kábítószerre elkövetett kábítószer birtoklás bűntettében (Btk. 178.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés b/ pont),

II.rendű vádlott neve II.r. vádlottat 1 rb társtettesként, jelentős mennyiségű kábítószerre elkövetett kábítószer-kereskedelem bűntettében (Btk. 176.§ (1) bekezdés, (3) bekezdés), valamint 1 rb társtettesként, jelentős mennyiségű kábítószerre elkövetett kábítószer birtoklás bűntettében (Btk. 178.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés b/ pont),

III.rendű vádlott neve III.r. vádlottat 1 rb társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem bűntettében (Btk. 176.§ (1) bekezdés), valamint

IV.rendű vádlott neve IV.r. vádlottat 1 rb társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem bűntettében (Btk. 176.§ (1) bekezdés).

Ezért a bíróság

I.rendű vádlott neve I.r. vádlottat halmazati büntetésül 7 év 6 hónap fegyházbüntetésre és 7 év közügyektől eltiltásra,

II.rendű vádlott neve II.r. vádlottat halmazati büntetésül 7 év 6 hónap fegyházbüntetésre és 7 év közügyektől eltiltásra,

III.rendű vádlott neve III.r. vádlottat - mint visszaesőt - 3 év 6 hónap börtönbüntetésre és 4 év közügyektől eltiltásra, míg

IV.rendű vádlott neve IV.r. vádlottat - mint többszörös és különös visszaesőt - 4 év fegyházbüntetésre és 4 év közügyektől eltiltásra ítélte.

A kiszabott szabadságvesztések tartamába beszámította az I.r., II.r. és III.r. vádlottak által előzetes fogvatartásban, illetőleg I.r. terhelt tekintetében a bünygyi felügyeletben töltött időt, rendelkezett I-III.r. vádlottak vonatkozásban a feltételes szabadságra bocsáthatóság legkorábbi időpontjáról, illetőleg megállapította, hogy IV.r. vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható.

I.rendű vádlott neve I.r. vádlottal szemben 600.000 Ft összeg erejéig vagyoneklkobzást alkalmazott, illetőleg II.rendű vádlott neve II.r. vádlottal szemben elrendelte a vele szemben korábban kiszabott, próbaidőre felfüggesztett 1 évi börtönbüntetés utólagos végrehajtását. Részint elkobzás, részint a lefoglalás megszüntetése, a bírósági iratokhoz csatolás, továbbá kiadni, illetőleg megsemmisíteni rendelés útján határozott a büntetőeljárás során lefoglalt bűnjelek további sorsáról, 1.142.500 Ft vonatkozásában a lefoglalást megszüntetve az összeget kiutalni rendelte I.r. vádlott részére azzal, hogy az általa megfizetendő vagyoneklkobzás és bünygyi költség megfizetésének biztosítására egyúttal ezt az összeget visszatartani rendelte.

Rendelkezett az eljárás során felmerült bűnügyi költség külön-külön, részint pedig egyetemlegesen történő viseléséről is.

Az elsőfokú ítélet ellen az ügyész 3 munkanapi határidőn belül mind a négy vádlott terhére a kiszabott büntetések súlyosítása - hosszabb tartamú szabadságvesztés-büntetés és közügyektől eltiltás mellékbüntetés kiszabása - érdekében; I.rendű vádlott neve I.r. vádlott és védője ugyancsak 3 munkanapi határidőn belül az ítéleti tényállás és a jogi minősítés megváltoztatása útján enyhítésre irányulóan, II.rendű vádlott neve II.r. vádlott és védője 3 munkanapi határidőn belül elsősorban felmentésért, másodsorban enyhítésre irányulóan, IV.rendű vádlott neve IV.r. vádlott és védője felmentés végett jelentettek be fellebbezést.

A Győri Fellebbviteli Főügyészség a BF.252/2016/18/I. számú átiratában az ügyészi fellebbezést az indítványa szerinti módosított tartalommal fenntartotta, ugyanakkor a védelmi fellebbezéseket alaptalannak ítélte.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság az eljárási szabályokat megtartva járt el, a megalapozottsági hibáktól mentesen állapította meg a tényállást, amelyet a bizonyítási indítványok elutasítása sem tesz megalapozatlanná. Az indokolási kötelezettségének megfelelően eleget téve okszerűen vont következtetést a vádlottak bűnösségére is, a másodfokú ügyész a tényállást csupán az általa részletesen kifejtettek szerint néhány adat pontosításával, illetőleg egyes megállapítások mellőzésével kívánta korrigálni.

Összességében a cselekmények minősítését törvényesnek tartotta, megítélése szerint ugyan I.r. és II.r. vádlottak vonatkozásában felmerülhet, hogy cselekményeik egységesen a kábítószer-kereskedelem körébe lennének vonhatóak, kétségtől azonban a támadott határozatban a termesztett növényekből történő értékesítésre vonatkozóan nincs tényállásbeli megállapítás. Mindemellett a jogi indokolás kisebb korrekcióját is indítványozta.

A büntetés kiszabása körében valamennyi vádlott tekintetében a kiszabott büntetés és mellékbüntetés súlyosítását látta szükségesnek, e körben kiemelte I.r. vádlott esetében a jelentős mennyiség alsó határát jóval meghaladó kábítószer mennyiséget, II.r. vádlott vonatkozásában a kétszeres értékesítés tényét, a III.r. és IV.r. vádlottak esetében a büntetés-végrehajtási intézetben belülré szánt értékesítési célzatot, illetőleg IV.rendű vádlott esetében külön azt a körülményt, hogy immár harmadszor került a törvénnyel összeütközésbe kábítószerrel kapcsolatos cselekmény miatt.

Összességében indítványozta az elsőfokú ítélet Be. 606.§ (1) bekezdése alapján történő megváltoztatását, valamennyi terhelt vonatkozásában a kiszabott szabadságvesztés-büntetés és közügyektől eltiltás mellékbüntetés súlyosítását, IV.r. vádlott esetében a különös visszaesői minőség megjelölésének mellőzését, II.r. vádlott tekintetében a külföldi előzetes fogvatartásban töltött idő szabadságvesztés-büntetésbe való beszámítását, nemcsak a rivotrilos üveg, hanem annak tartalmának az elkobzását is, továbbá a bűnügyi költséggel kapcsolatos egyes rendelkezések pontosítását és helyesbítését.

A másodfokú nyilvános ülésen a fellebbviteli főügyészség képviselője maradéktalanul fenntartotta az írásbeli indítványában foglaltakat.

I.r. és II.r. vádlottak meghatalmazott védője a fellebbezésének írásbeli indokolásában az előterjesztett jogorvoslati kérelmét fenntartotta akként, hogy az I.r. vádlott vonatkozásában elsősorban a további részecselekményekben történő felmentés és a jogi minősítés megváltoztatása útján jelentős mértékű enyhítésre, másodsorban hatályon kívül helyezésre és az eljárás tárgyalási szakának megismétlésére, végsősoron enyhítésre, míg II.r. terhelt tekintetében elsősorban teljes felmentésre, másod-, harmad- és negyedlegesen pedig az I.r. vádlottnál előadott indítványok teljesítésére tett indítványt.

A védői érvelés szerint az elsőfokú döntés téves logikai érvrendszert és módszert alkalmaz, több helyen önmagának is ellentmond, illetőleg szemben áll a rendelkezésre álló személyi és tárgyi bizonyítékokkal is. Utóbbiak miatt az elsőfokú határozat téves következtetéseken és hibás okfejtésen alapul, indokolási kötelezettségének sem tesz maradéktalanul eleget.

A vád tárgyává tett cselekmények minősítésével összefüggő észrevételében a védő arra mutatott rá, hogy az időben egymást lefedő, illetve egymáshoz közel eső, kábítószerrel kapcsolatos magatartások inkább illenek a kábítószer kereskedés törvényi tényállása keretébe, minthogy azokat külön-külön, kereskedésként, illetőleg birtoklásként lehetne kezelni. Álláspontja szerint a kereskedés tényére nemcsak a részecselekmények időben egymást lefedő voltából, hanem abból is következtetni lehet, hogy milyen ingóságokat leltek fel az ingatlanában (mérleg, daráló, tasakok, stb.).

Érvelésében a védő részletesen, tényállási pontonként elemezte a rendelkezésre álló bizonyítékokat, azok jelentőségét, bizonyító erejét, e körben támadta mindazon bizonyítékok hiteltérdemlőségét, amelyre az elsőfokú bíróság az ítéletét alapította, mindezeket újra- és átértékelve arra a következtetésre jutott, hogy a teljes ítéleti tényállás elfogult következtetéseken alapul, az megalapozatlan, bizonyítatlan, hibás logika mentén félremagyarázva igazolni próbált téves ténymegállapítás. Az 1. tényállási ponttal összefüggésben vázolta azon verziókat, amelyek az elsőfokú bíróság koncepciójától eltérő, de ugyancsak elfogadható magyarázatot jelentettek a tényállásban írt történésekre, mindemellett támadta a rendelkezésre álló DNS szakértői vélemény bíróság általi értékelésének módját, egyúttal az elsőfokú bíróság számlájára rőttá, hogy több vonatkozásban kísérletet sem tett arra, hogy bizonyos eljárási cselekményeket, bizonyítási tevékenységet elvégezzon. Az 2. és 7. tényállási pont tekintetében kifogásolta az I.r. vádlott vallomásának értékelését, a marihuána egyedek élő és ebből következően egyényári növényként való beazonosításával kapcsolatos okfejtése alapján az ültetvény létrehozásával és fenntartásával összefüggő tényállás megállapítását, az igazságügyi névjegyzékben szereplő igazságügyi szakértő helyett adott ügyben eseti szakértő alkalmazását, az eljáró szakértő által a növények egyedszámának kellő megalapozottság nélküli megállapítását, az I.r. és II.r. vádlottak között esetlegesen meglévő érdekellentétre tekintettel a szükséges eljárásjogi következmények levonásának hiányát a törvényszék részéről.

Ugyancsak támadta a megállapított tényállást a 6. pont vonatkozásában, s a rendelkezésre álló bizonyítékok elsőfokú bíróságtól eltérő módon történő értékelése mellett arra a következtetésre jutott, hogy I.r. vádlott kivételével a terhelt-társaik nem tudtak, nem tudhattak a rivotrilos nyugtatós anyag korábbi esetektől eltérő, kábítószeres, kokainos tartalmáról.

Az 3., 4. és 5. tényállási pontok tekintetében az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást helytállónak, az elsőbírói döntést ezen részében okszerűnek, helyes következtetéseken alapulónak ítélte.

Fentiekre figyelemmel indítványozta, hogy I.r. terhelt esetében kizárólag a nála megtalált kábítószer mennyiség, illetőleg általa a III.r. vádlottnak átadott mennyiség alapján mondja ki bűnösnek - önálló tettesként - **I. r. vádlottat**, s vele szemben lényegesen enyhébb szabadságvesztés-büntetést alkalmazzon, a végrehajtási fokozatot börtönben meghatározva. Utóbbival kapcsolatosan részletezte a figyelembe venni kért enyhítő körülményeket is. A többi tényállási pont vonatkozásában felmentő ítélet hozatalát kérte.

II.r. terhelt vonatkozásában elsődlegesen valamennyi vádpont tekintetében felmentő rendelkezés hozatalára tett indítványt, az ennek történő helyt adás hiányában másodlagos indítványa a jogi minősítés megváltoztatása, illetőleg a további részecselekményekben történő felmentés mentén ugyancsak enyhítésre irányult.

A hatályon kívül helyezésre irányuló indítványának indokaként mindkét védence vonatkozásában megalapozatlansági okokat, illetőleg az indokolási kötelezettség hiányát és súlyos eljárási szabálysértések megvalósítását jelölte meg.

IV.r. vádlott meghatalmazott védője a fellebbezésének írásbeli indokolásában jogorvoslati kérelmét, illetőleg annak irányát változatlanul fenntartva olyan új bizonyítékra is hivatkozott, mely álláspontja szerint jelentősen befolyásolja a tényállás helyes megállapítását és érinti védenca cselekvőségének megítélését.

A védői érvelés szerint a 6. tényállási pont tekintetében az elsőfokú bíróság az ügyfelderítési kötelezettségét teljes körűen nem teljesítette, a tényállást hiányosan állapította meg, abból pedig helytelenül következtetett védenca bűnösségének megállapíthatóságára.

Fenti körben a védelem arra mutatott rá, hogy az elsőfokú bírósági bizonyítási eljárásban nem került megvizsgálásra több olyan lényeges bizonyíték, amely a védenca által előterjesztett védekezést támasztja alá, így a 2015. október 6. napján a III.r. és IV.r. vádlottak közötti hosszú beszélgetésről felvett hanganyag, amellyel összefüggésben a védelmi álláspont az volt, hogy ezen felvételnek rendelkezésre kell állnia, a nyíltá tétele sem ütközhet akadályba, a bizonyítási eljárásban pedig minden, így a terheltet mentő bizonyítékot is fel kell tární és figyelembe kell venni. Ugyancsak meg nem vizsgált bizonyíték a **szakértő1** szakértő által készített orvosszakértői vélemény, illetőleg az ezzel összefüggésben indítványozott szakvélemény kiegészítés, amelyre annak ellenére sem került sor, hogy a védelmi álláspont szerint IV.r. vádlott drogfüggő személy, e körülménynek pedig a bűnösségi tényezők körében alapvető jelentősége lehet. Mindezzel összefüggésben a védelem kifogásolta, hogy a drogfüggőséggel kapcsolatos, 2018. októberi zárójelentést rendelkezésre álló szakvélemény nem értékelte kellően, másrészt a szövetminta vétel elégtelen és téves eredményt hozott, miután azt nem a panaszolt testtájékon végezték el.

Utóbbi körben hivatkozott **A.A.** tanú vallomására, amely ugyan az elsőfokú bizonyítás keretében megtörtént, azonban **A.A.** jelezte, hogy az „utolsó szállítás” megrendelésén túl olyan tényekről is be tud számolni, amelyek az ügy megítélése szempontjából szintén lényegesek.

Fentiekre tekintettel a védelem indítványozta az ügy másodfokú tárgyalásra utalását, s azon bizonyítás felvételét a jelzett irányokban, illetőleg IV.r. vádlott ismételt kihallgatására is kiterjedően. Mindezekben túlmenően a védelmi érvelés az elsőfokú ítélet indoklását teljességgel hiányosnak ítélte. Utalt arra is e körben, hogy az elsőfokú bíróság elmulasztotta értékelési körébe vonni azokat a bizonyítékokat, amelyek a védenca védekezését támasztották alá, ezek sorában hivatkozott a helyszíni szemle jegyzőkönyvének tartalmára, **szakértő2** igazságügyi szakértő véleményében, illetőleg tárgyalási nyilatkozatában foglaltakra, továbbá a kölcsönügyletekből eredő tartozások megfizetése körében több, az eljárás során kihallgatott tanú vallomásának tartalmára.

Fentiekre figyelemmel IV.r. vádlott védője indítványozta a tényállás védenca vallomása és az azt alátámasztó bizonyítékok alapján történő megállapítását, ennek eredményeképpen pedig a Be. 606.§ (2) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, és IV.rendű vádlott neve felmentését elsődlegesen a Be. 566.§ (1) bekezdés a/, másodlagosan pedig c/ pontja alapján.

A másodfokú nyilvános ülésen előadott felszólalásukban I.r., II.r. és IV.r. vádlottak védői az írásban indokoltaknak megfelelően tartották fenn a fellebbezésüket, III.r. vádlott védője pedig védenca vonatkozásában az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyására, az ügyészi fellebbezés elutasítására tett indítványt.

Az utolsó szó jogán tett nyilatkozatukban a terheltek csatlakoztak a védőik által előadottakhoz.

Az ítélet tábla a többirányú fellebbezési kérelmek tartalmára, a fellebbviteli főügyészség átiratában és annak nyilvános ülésbeli kiegészítésében foglaltakra, a védelmi fellebbezések írásbeli indokolásának lényegére, valamint a fellebbviteli nyilvános ülésen elhangzottakra figyelemmel a fellebbezésekkel sérelmezett elsőfokú ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt a Be. 590.§ (1), (2) és (10) bekezdésében foglaltak alapján felülbírálta.

Ennek körében megállapította, hogy az első fokon eljáró bíróság a perrendi szabályokat megtartva, megfelelő körben és törvényesen folytatta le a bizonyítási eljárást, az ítéletértékelés során nem észlelt olyan szabálysértést, amely akadályát képezte volna az ítélet másodfokú érdemi felülbírálatának.

Az elsőfokú bíróság által fogatosított, valamint a nyomozati szakban a bizonyítékok felderítésével, megszerzésével, biztosításával kapcsolatos eljárási cselekményekkel összefüggésben sem tárt fel a másodfokú bíróság törvénysértést, a rendelkezésre álló bizonyítási anyagból annak értékelése során nem kellett bizonyítékot kirekeszteni.

Az ítélet felülbírálata során megállapítható volt, hogy a törvényszék a tárgyalás anyagává tett minden olyan bizonyítékot, amely a tényállás megalapozott megállapításához elengedhetetlen volt.

A megfelelően széleskörű bizonyítási eljárás eredményeként feltárt bizonyítékokat maradéktalanul értékelési körébe vonta, és ennek keretében foglalkozott minden olyan adattal és körülménnyel, amely az ügy helytálló ténybeli és jogi megítélésében az érdemi kérdések körültekintő tisztázásához szükségesnek mutatkozott. Számbavette és egymáshoz is kapcsolta mindazon bizonyítékokat, amelyek értékeléséből kiolvasható, hogy ténylegesen mire alapozta a megállapított ítéleti tényállást. Az elsőfokú bíróság megfelelően értékelte a terheltek védekezésében foglaltakat, az egyes, rájuk nézve terhelő tartalmú tanúvallomásokban részletezett körülményekre, illetőleg szakértői véleményekben foglalt megállapításokra tett észrevételeiket és magyarázataikat, a büntetőeljárás során kihallgatott tanúk nyilatkozatainak tartalmát, az igazságügyi genetikai, vegyész, toxikológiai, botanikus, illetőleg orvosszakértői vélemények releváns megállapításait, a párhuzamosan folyamatban volt szegedi büntetőügy jelen büntetőeljárással összefüggő adatait, a nyíltá tett kihallgatási anyagok tartalmát. Mindemellett helytállóan volt figyelemmel a tényállás megállapítása során a telefon memóriakártyán feltalált fotók által tanúsított körülményekre, elfogással kapcsolatos jelentések adataira, a szemle jegyzőkönyvek, illetőleg a házkutatásról, lefoglalásról felvett jegyzőkönyvek tartalmára, a megszerzett erkölcsi bizonyítványok adataira, továbbá az egyéb okirati bizonyítékokra.

A fentiek szerint a megfelelő körben és minden szükséges vonatkozásában megszerzett bizonyítékhalmozat tárgyalás anyagává tételére perrendszerűen sor került, a bizonyítékok értékelésének és a bírói ténymegállapító tevékenység alapját a törvényesen megszerzett bizonyítékok képezték.

Megállapítható, hogy a terheltek a büntetőeljárás során a védelmi taktikájukat úgy alakították, hogy az ellenük feltárt bizonyítékokra érdemben reagáló védekezésüket részben csak az eljárás tárgyalási szakában terjesztették elő, erre tekintettel az elsőfokú bíróságnak kifejezetten széleskörű, kiterjedt személyi típusú, illetőleg szakértői bizonyítást kellett lefolytatnia, amelynek keretében nagyszámú tanú kihallgatására is sor került, többek között a fellebbviteli szakban ismételt kihallgatni kért A.A. tanú nyilatkozatának előterjesztésére, aki ezen alkalommal részletes kihallgatása ellenére nem érintette mindazokat a körülményeket, amelyekre nézve IV.r. vádlott védője ismételt szükségesnek ítélte a nyilatkoztatását. Utóbbi okból nevezett tanú másodfokú nyilvános ülésen történő újbóli kihallgatása nyilvánvalóan szükségletlen, az erre irányuló bizonyítási indítványt a másodfokú bíróság elutasította.

A nyomozati iratok közé befűzött nyomozási bírói határozatok egyedileg azonosítható módon meghatározták a büntetőeljárásban bizonyítékként felhasználható kihallgatási anyagok körét, ennek keretei utóbb nem tágíthatóak, kizárólag a titokbirtokos, a titkos információszerezés jogosultjának döntésén múlik, hogy a rendelkezésre álló hanganyagból pontosan mely közlemények nyíltá tételét indítványozza, illetőleg kerül sor annak engedélyezésére. Utóbbiak szerint a IV.r. vádlott, illetőleg a védelem által meghivatkozott 2015. október 6. napján állítólagosan lefolytatott hosszabb beszélgetés hanganyagának bizonyítékként történő értékelésére nem nyílt mód, utóbbi amúgy is csak a rendelkezésre álló egyéb bizonyítékokkal való összevetésével, más adatok és releváns körülmények tartalmára is tekintettel történő együttes értékelése útján lenne értelmezhető, azaz csak a védelmi

felfogással egyező bírói mérlegelés, bizonyítékértékelés eredményeként vezethetne a védelmi érvelés szerinti végeredményhez.

A IV.r. védelmi hivatkozással szemben az is megállapítható az iratok alapján, hogy a tárgyalási szakban a IV.r. terhelt egészségi állapotával kapcsolatosan beszerzett szakvélemény, illetőleg annak kiegészítése alappal nem támadható, megfelelő módon részletezi nevezett betegségeit, és kellőképpen igazolja, hogy IV.rendű vádlott nevével olyan betegség, illetőleg állapot nem áll fenn, amely a mindennapi életvitelét komoly mértékben befolyásolná, avagy súlyos mértékben korlátozná. Mindazokban a vonatkozásokban, amelyekben a szankció alkalmazása körében a nevezett terhelt egészségi állapota büntetéskiszabási tényezőként figyelembe jöhet, a támadott orvosszakértői vélemény elegendő támponttúl szolgál, ebből következően a másodfokú bíróság nem tulajdonított érdemi jelentőséget annak a körülménynek, hogy a rosszindulatú daganatos megbetegedést igazoló góckutatás esetlegesen nem a konkrétan panaszkodó testtájékon, hanem attól távolabb történő elvégzése elégtelennek minősíthető, illetőleg téves eredményt hozott-e.

Az I.r. és II.r. vádlotti védelem a fellebbezésének írásbeli indoklásában egyrészt felvetette, hogy éppen a saját eljárása okán a védenői védelemhez való joga hosszú távon is sérelmet szenvedett, hiszen a közöttük felmerülő érdekellentétként is értelmezhető II.r. vádlott vonatkozásában I.r. terhelt azon kijelentése, miszerint a marihuánaültetvényt annak idején közösen találták. Másrészt ugyanakkor nevezett védő hosszan részletezte, hogy az ültetvényre való rátalálás birtokbavétel nélkül nem bűncselekmény, mint ahogy az sem, hogy valaki a talált ültetvény megdézsmálásáról álmodozik vagy beszél, esetlegesen az interneten kutakodik a növény fejlettségét illetően, s ugyanilyen módon nem rendeli büntetni a törvény az adott növénykultúrával való fényképezkedést sem. Éppen az utóbbi indokokra figyelemmel az érintett vádlottak között a védő által felvetett körben semminemű érdekellentét nem mutatható ki, a II.r. vádlott szempontjából terhelőnek tekintett I.r. vádlotti megnyilatkozás nem a vád tárgyára, s a fentiek szerint nem bűncselekmény megvalósítására vonatkozik, erre tekintettel értelemszerűen a terheltek védőjének büntetőeljárásból történő kizárására sem kerülhetett sor.

A botanikus szakértői vélemény felhasználásával összefüggésben sem osztotta a másodfokú bíróság a védelmi érvelést. Az 1998. évi XIX. tv. 102.§ (1) bekezdése értelmében szakértőként csak az IRM névjegyzékében szereplő igazságügyi szakértő rendelhető ki. Az ettől való eltérést a törvény csak akkor engedte meg, ha igazságügyi szakértő kirendelése nem volt lehetséges. Ezzel szemben a jelenleg hatályban lévő büntetőeljárás törvény 188.§ (2) és (3) bekezdése csak arról rendelkezik, hogy a büntetőeljárásban szakvéleményt az igazságügyi szakértőkről szóló törvény szerinti szakértő vagy eseti szakértő adhat, egyúttal a jogszabály meghatározhatja azokat a szakkérdéseket, amelyekben meghatározott szakértő jogosult véleményt adni. Ezzel összefüggésben megállapítható, hogy az eljáró botanikus szakértő szakértelmével, szakképzettségével, kompetencia körével, szakértői tapasztalatai és jártassága feltérképezésével kapcsolatban az eljáró bíróság körültekintő vizsgálódást és bizonyítást folytatott, ennek keretében a szakértő a megállapításait kivétel nélkül kellően alátámasztotta, az általa megállapított tényekhez a kor tudományos színvonalán álló magyarázatokat fűzött, az általa adott szakvélemény tartalmazta a jogszabályban előírt kötelező tartalmi elemeket, minden vonatkozásban egyértelműnek minősíthető, nem állt ellentmondásban a rendelkezésre álló egyéb adatokkal, tényekkel és bizonyítékokkal, s annak helyességéhez egyéb vonatkozásában sem fért kétség. A szakértő a védelem által felvetett kérdéskörökben is minden szempontból megnyugtató, részletező válaszokat adott, s különösképpen igaz ez az ültetvényt alkotó növények egyedszámának képről történő azonosítási módszerére nézve is.

Mindezzel szemben azonban értelmezhetetlen a szakértői véleménnyel kapcsolatos azon védelmi kritika, miszerint a marihuána élő növény, vagyis egyházi, és a szakirodalom szerint élő növényként köztudott róla, hogy egyszeri letermése után már haszontalan, újra kell telepíteni az ültetvényt.

Utóbbival szemben ugyanis az évelő növények azok a lágyszárúak, amelyek hosszú ideig élnek és a terméserés után a föld feletti száruk elpusztul, viszont mindig van földbeli száruk vagy vastag gyökerük, ami áttelel. Az évelők olyan többnyári növények, amelyek - a fákkal és a cserjékkel, bokrokkal ellentétben - nem képeznek fás hajtásokat. Az indiai kender egy éves, egyivarú, kétlaki növény, a jelen ügyben rendelkezésre álló bizonyíték szerint a 2013. évi fotókon látható ültetvény kizárólag női ivarú, kiváló minőségű klónozott hibridszármazékokból állt, a növényegyedek száma a 100-tól meghaladta.

Fentiekhez képes az évelő és az egynyári növények azonosíthatóságát magában foglaló védői érvelést az ítélőtábla nem tudta osztani, a védelem által levezetett okfejtés iránya, illetőleg célja sem volt a másodfokú bíróság számára tisztázható.

Ítéletében az első fokon eljáró bíróság felsorakoztatta az ügy érdemi eldöntésére kihatással bíró, az ítéleti tényállás megalapozott megállapításának alapjául szolgálható releváns bizonyítékokat. Mindezeket megfelelő módon részletezte, megkísérelte - részben eredményre vezető módon - a fennálló ellentmondásokat feloldani, a rendelkezésre álló bizonyítékokat okszerűen, kellő logikai megalapozottság mellett, egymásra is tekintettel értékelte, az ezzel kapcsolatos gondolatmenetével érdemében az ítélőtábla is egyetértett.

A fentiek keretében az elsőfokú bíróság elemezte a terhelti vallomásokat, mindezeket összevetette a lehallgatási anyag vádlottakat terhelő bizonyítékelemeivel, a szükséges részletességgel megindokolta, hogy a terhelti előadásokat mely okokra tekintettel nem fogadta el, illetőleg milyen indokokra figyelemmel tekintette a tényállás alapjául szolgáló hiteltérdemlő bizonyítékoknak a genetikai, botanikai, vegyész- és orvosszakértői vélemények megállapításait, mindezeket megalapozó, illetőleg alátámasztó részükben a helyszíni szemlék eredményét, a fényképmelléklet által tanúsított körülményeket, a jelentések tartalmát, illetőleg a telefonlehallgatási anyag adatait.

Az iratok tartalmának megfelelően rögzített és számbavett, majd kellőképpen elemzett adatokon nyugvó, törvényes mérlegelés, bizonyítékértékelés alapján jutott el az elsőfokú bíróság a hiteltérdemlő bizonyítékoknak megfelelő következtetései levonásához a vádlottak terhére rótt bűncselekmények megvalósítási körülményeit illetően, továbbá a kihallgatott tanúk szavahihetőségével, illetőleg különösen a szakértői megállapítások hiteltérdemlőségével összefüggésben.

Összességében megállapítható, hogy a törvényszék a kellő alapossággal elemezte a rendelkezésre álló adatokat, tényeket és körülményeket, a bizonyítékok szakszerű értékelésével sem maradt adós, érdemében sem kifogásolható módon megindokolta, hogy az irányadó tényállást mely, egymást erősítő bizonyítékokra alapította a terhelti védekezésekkel szemben, így a rendelkezésre álló bizonyítási anyag körülbekötő és alappal nem támadható elemzésével az indokolási kötelezettségének is megfelelően eleget tett. A szükséges részletességgel számot adott az előterjesztett védelmi bizonyítási indítványok elutasításának okairól, az ezzel kapcsolatos érvelésével a másodfokon eljáró bíróság is egyetértett, további bizonyítás lefolytatását nem tartotta indokoltnak. Mindez irányadó az I.r. terhelt által **B.B.** tanúkénti kihallgatására vonatkozóan előterjesztett indítvánnyal összefüggésben is, a tanúval igazoltatni kívánt körülmények az ismert és értékelt I.r. vádlotti védekezés kereteibe illeszkednek, amelyet az elsőfokú bíróság már megfelelően a mérlegelési körébe vont.

A terhelteknek és védőiknek a másodfokú büntetőeljárás során előadott és érdemében a korábbi védekezést megismétlő, illetőleg azt kiegészítő érvelése gyakorlatilag a törvényszék által helyesen számbavett, majd logikus gondolatmenettel alátámasztottan helyesen értékelt releváns bizonyítékok felülmérlegelését célozta, amelyre azonban a Be. 593.§ (2) bekezdésében megfogalmazott tilalom folytán a másodfokú eljárásban a megalapozottan megállapított tényállás mellett nem kerülhetett sor, illetőleg arra nem volt alapos ok.

A törvényszék által megállapított tényállás tehát a rendelkezésre álló bizonyítási anyagnak megfelelő, az iratok tartalma alapján azonban a Be. 593.§ (1) bekezdés a/ pontjában foglaltak alkalmazásával annyiban kiegészítésre, illetőleg helyesbítésre szorul, hogy

I.rendű vádlott neve I.r. vádlott korábban fennállt élettársi kapcsolata megszűnt, vagyona a hrsz-ú, 1165 négyzetméter alapterületű ingatlan,

I.r. vádlottat a Győri Járásbíróság a másodfokon 2015. október 19. napján jogerőre emelkedett, B.727/2013/11. számú határozatával hatóság félrevezetésének vétsége miatt megrovásban részesítette,

II.rendű vádlott neve II.r. vádlott raktárosként havi 150.000 Ft-ot keres,

IV.rendű vádlott neve IV.r. vádlott több megbetegedésben is szenved: esetében feregnyúlvány-gyulladás miatt végzett műtét utáni állapot, a műtėti hegben kialakult sérvsedés miatt végzett műtét utáni állapot, a nagyízületek elfajulásos elváltozása, a jobb vállízület fájdalmasságával és mozgáskorlátozottságával járó állapota, mindkét mellében jobb oldali túlsúllyal kialakult idegenszövet szaporulat, mindkét emlő nőies típusú elváltozása állapítható meg, olyan betegség, illetőleg állapot azonban nem áll fenn nála, amely mindennapi életvitelét komoly mértékben befolyásolná, súlyos mértékben korlátozná, IV.rendű vádlott neve IV.r. vádlott első előzményi elítélésénél az elsőfokú ítélet számában az ügy sorszáma helyesen 10.Fk.30991.

Az ítéleti tényállás 3., 4. és 5. pontjaiban írtakat azzal helyesbíti, hogy mellőzve a vádirat tartalmára történő hivatkozásokat a tényállás részévé teszi, miszerint az ott írt bűncselekmények megvalósítása az érintett vádlottak terhére nem állapítható meg.

Fentiekén túlmenően a másodfokú bíróság az ítéleti tényállás 1. pontjában az utolsó bekezdésben foglaltakat mellőzi, mert a megállapított tényállást megalapozó bizonyítékok megjelölése nem az ítéleti tényállásba, hanem annak ténybeli indokolási részébe tartozik.

Utóbbi okokból az ítéleti tényállás 2. pontjában, az ítélet 10. oldalának 1. bekezdésében foglalt, bizonyítékmegjelölést tartalmazó megállapítást mellőzi, annak változatlanul hagyása mellett, hogy a fel nem talált és le nem foglalt marihuánaültetvényt 115-125 növényegyed alkotta, amelyek kivétel nélkül cannabis indica női ivarú kiváló minőségű, klónozott hibridszármazékok voltak.

A fentiek szerinti pontosításokkal a megállapított tényállás immár teljes egészében megalapozottá vált, amely mentes a Be. 592.§ (1) bekezdés a/, b/ pontjaiban, illetőleg a (2) bekezdésének a/-d/ pontjaiban írt hibáktól, hiányosságoktól, így az ítélőtábla a Be. 593.§ (3) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét a helyesbített és kiegészített tényállás alapján bírálta felül.

A megalapozott tényállásból az első fokon eljáró bíróság helytállóan vont következtetést az érintett terheltek bűnösségének megállapíthatóságára valamennyi ítéleti tényállási pont esetében, ezen túlmenően a másodfokú bíróság túlnyomórészt helyénvalónak találta a bűncselekmények jogi minősítését, megnevezését és az ahhoz fűzött indokolást is.

A másodfokú bíróság nem osztotta az I-II.r. terhelte védelem azzal kapcsolatos álláspontját, miszerint tévedés a vád tárgyává tett cselekményeknek egyszerre a kereskedelem és a birtoklás törvényi tényállás alá vonása. A más és más kábítószerfajtákra vonatkozó eltérő elkövetési magatartások, nevezetesen 2013-2014-2015. években kettő szabadtéri marihuánaültetvény fenntartása, gondozása és szüretelése, illetőleg a 2015. október 6. napján elkövetett, valamint a nagy mennyiségű kokain és THC tartalmú drogok magánál tartásával megvalósított kábítószer-kereskedés alá vonható cselekmény sem időben egymást lefedő, sem pedig egymáshoz közeleső kábítószerrel kapcsolatos magatartásokként nem értékelhetőek, és külön-külön megvalósítják a kábítószer átadásával elkövetett kábítószer-kereskedelem, illetőleg a kábítószer termesztésével elkövetett kábítószer birtoklás törvényi tényállásának elemeit. Jelen ügyben megbízható adat, tényyszerűség

nem állapítható meg az ültetvényekről leszüretelt, illetőleg leszüretelhető kábítószer tiszta hatóanyagtartalma, annak összvolumene vonatkozásában, ennek hiányában pedig ezen cselekményrész tekintetében önmagában nem vonható megalapozott következtetés a kábítószer kereskedés tényére. Utóbbiakra figyelemmel a vád tárgyává tett ezen cselekmények elsőfokú bíróság által történt minősítését a másodfokú bíróság törvényesnek tekintette, miként a vádlottak terhére rótt egyéb bűncselekmények jogi minősítése is megalapozott, különösen arra figyelemmel, hogy az I-II.r. vádlottak által termesztett növényekből történt kábítószer értékesítésre, illetőleg ezirányú szándékra vonatkozóan nincs megállapított ítéleti magatartás, illetve ténymegállapítás az irányadó ítéleti tényállásban.

A kereskedelem és a birtoklás eltérő törvényi tényállásokban szabályozott elkövetési formák, az e tényállásokhoz tartozó elkövetési magatartások halmozódása valóságos anyagi halmazat megállapítását eredményezi, a különböző elkövetési magatartásokkal érintett kábítószer mennyiség a minősítés szempontjából nem összegződik.

Az elsőfokú ítélet jogi indokolása mindössze annyiban szorul kiegészítésre, hogy I.r. terhelt vonatkozásában a jelentős mennyiségre elkövetett kábítószer-kereskedés esetében fel kell hívni az ítéleti tényállás 7. pontját is.

A büntetéskiszabás másodfokú felülbírálati során az ítélőtábla is figyelemmel volt a törvényszék által helytállóan számbavett és értékelt enyhítő és súlyosító körülményekre, és osztotta az elsőfokú bíróság álláspontját azzal összefüggésben is, hogy I.r. és II.r. vádlottak nemcsak a minősítés, és ebből fakadóan a törvényi fenyegetettség tekintetében, hanem a megvalósított cselekménysorban játszott szerep vonatkozásában is hasonló súlyú magatartást vitt véghez, velük szemben tehát a határozott ideig terjedő keretek között azonos tartamú szabadságvesztés-büntetés kiszabása indokolt. Ugyanakkor a 3 éven keresztül termesztés (és részbeni értékesítés) I.r. és II.r. vádlottak vonatkozásában alappal veti fel a bünszövetség súlyosító körülményének megállapíthatóságát, míg III.r. és IV.r. vádlottak tekintetében súlyosító körülmény a büntetés-végrehajtási intézetben belül történt elkövetés, illetőleg az arra szánt értékesítés.

A további súlyosító körülmények feltárhatóságával összefüggésben az ítélőtábla egyetértett a fellebbezési főügyész állásponttal, egyúttal tehát kiemelve az is, hogy valamennyi vádlott büntetett előéletű, II.r. vádlott felfüggesztett szabadságvesztés hatálya alatt állva, III.r. vádlott korábbi büntetésének kitöltését követően rövid idő elteltével valósította meg cselekményét, IV.r. vádlott harmadszor került kábítószerrel visszaélés miatt elítélésre, az eddigi büntetései nem tartották vissza attól, hogy a szabadságvesztés-büntetésének végrehajtása alatt kereskedjen kábítószerrel.

Ugyan a terheltek büntetésének tartamát az első fokon eljáró bíróság a törvényi minimumnál magasabb mértékben állapította meg, az utóbb felsorolt körülményekre figyelemmel azonban a másodfokú bíróság úgy ítélte meg, hogy - III.r. vádlott kivételével - az egyes terheltek esetében irányadó középértéket el nem érő, azt azonban jobban megközelítő tartamban határozandó meg a velük szemben kiszabott büntetés, amelyhez a közügyektől eltiltás tartamát is megfelelően igazítani volt szükséges.

A fentebb felsorolt büntetéskiszabási tényezőkre figyelemmel meghatározott, illetőleg felemelt büntetési tartamok a másodfokú bíróság álláspontja szerint a büntetési célok megvalósításához elegendőnek mutatkoznak, és egyúttal arányosnak tekintendők az elkövetett cselekmények tárgyi súlyával, a terheltek alanyi bűnösségének fokával, illetőleg személyiségük társadalomra veszélyessége mértékével.

Az ítélet járulékos rendelkezései körében a másodfokú bíróság IV.r. vádlott különös visszaesői minőségének megjelölését a büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezések elől mellőzte, jóllehet a vádlott különös és többszörös visszaesőnek is minősül, a büntetés kiszabásával kapcsolatos

rendelkezések előtt csak azt kell feltüntetni ilyen esetben, hogy többszörös visszaesőként kerül sor az elítélésére (61/2008. sz. Bk vélemény). Az előzetes fogvatartások beszámítására vonatkozó rendelkezések annyiban szorulnak kiegészítésre, hogy II.r. vádlott vonatkozásában az európai elfogatóparanccsal összefüggésben Szlovákiában 2015. december 13. napjától 2016. március 10. napjáig foganatosított előzetes fogvatartás ideje is beszámít a vele szemben kiszabott büntetés tartamába.

A lefoglalt dolgokra vonatkozó rendelkezések azzal törvényesek, hogy a kábítószeres elkobzásának jogszabályhelye a Btk. 72.§ (1) bekezdésének nem az a/, hanem a c/ és d/ pontja, emellett az elsőfokú bíróság nem rendelkezett a 100 db roche feliratú pszichotróp anyagú tablettáról, csak annak tárolóeszközéről, erre figyelemmel előbbieket elkobzásáról is határozni volt szükséges.

A bünygyi költség viseléséről szóló rendelkezések annyiban hiányosak, hogy az elsőfokú bíróság elmulasztott rendelkezni a tárgyalási szakban kiegészített vegyész szakértői vélemény díjáról, illetőleg a másodfokú bíróságnak kellett rendelkeznie az ügyész által utólag megküldött iratok fordításának díjáról is.

Mindemellett az I.r. és II.r. vádlottak vonatkozásában a terhükre megállapított bűncselekmények megnevezésének körében a jelentős mennyiségű kábítószerre történt elkövetésre, valamennyi terhelt esetében az elkövetett cselekmény rendbeliségére való utalást mint szükségtelen megjelölést mellőzni kellett (61/2008. sz. Bk vélemény), illetőleg I.r. vádlott tekintetében a bünygyi felügyeletben töltött idő beszámítására vonatkozó rendelkezés is pontosításra szorult az egy napi szabadságvesztésnek megfelelő bünygyi felügyeletben töltött idő tartamának meghatározását illetően.

A fentiekre figyelemmel a másodfokon eljáró bíróság a törvényszék fellebbezésekkel támadott határozatát a Be. 606.§ (1) bekezdésében foglaltak alkalmazásával a fentebb megjelöltek szerint megváltoztatta, egyéb vonatkozásokban pedig a törvényes és megalapozott határozatot a Be. 605.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta azzal, hogy a Be. 613.§ (1) bekezdése alapján megállapította a másodfokú bírósági eljárásban felmerült bünygyi költség összegét és rendelkezett annak viselése tárgyában is.

Győr, 2019. október 30.

Dr.Zólyomi Csilla sk.
a tanács elnöke

.Németh Balázs sk.
előadó bíró

.Vajda Edit sk.

bíró

Záradék:

Ez az ítélet és ezáltal a Győri Törvényszék 2019. március 1. napján kelt B.287/2016/144. számú ítéletének meg nem változtatott része I.r., II.r., III.r. és IV.r. vádlott vonatkozásában a mai napon jogerőre emelkedett.

Győr, 2019. október 30.

.Zólyomi Csilla sk.
a tanács elnöke